

Abstrakt

Bakalářská práce se chce soustředit na adaptaci vybraných děl Ladislava Fukse (*Spalovač mrtvol*, *Příběh kriminálního rady*). Snaží se pokrýt co nejširší pole možných druhů adaptací a odhalit tak specifické rysy adaptace filmové (*Spalovač mrtvol*, rež. Juraj Herz, 1968) i adaptací realizovaných jinými médii, jejichž produktem je divadelní hra (*Spalovač mrtvol*, rež. Jakub Nvota, Divadlo Petra Bezruče, 2016 a *Spalovač mrtvol*, rež. Jan Mikulášek, Národní divadlo, 2016), rozhlasová hra (*Spalovač mrtvol*, rež. Aleš Vrzák, 2017), dramatinovaná audiokniha (*Příběh kriminálního rady*, Markéta Jahodová, 2013) či televizní inscenace (*Příběh kriminálního rady*, rež. Dušan Klein, 1994).

Cílem takto široce koncipované práce je na příkladě konkrétních děl Ladislava Fukse představit adaptaci jako jeden z nejstarších mechanismů kultury vůbec a současně věnovat pozornost adaptačním technikám a operacím jednotlivých médií, využívajících literární materiál v závislosti na svých specifických vlastnostech. Významová otevřenost a mnohoznačnost Fuksova díla, jež svým adaptátorům nabízí široké pole možností tvořivého překladu, umožňuje adaptaci představit nejen jako soubor operací intermediálního překódování a přesunu z jednoho sémiotického systému do druhého, nýbrž i jako produktivní a kreativní akt přisvojení a jako receptivní nebo interpretační proces.

Klíčová slova

adaptace, film, divadelní inscenace, rozhlasová inscenace, Ladislav Fuks, Linda Hutcheonová